

Pacific Herald.

Udgivet af The Lutheran University Herald.

No. 11

Parkland, Wash. 20. Mar. 1895.

5te Aarg.

Den daglige Husandagt.

„Saa vil jeg da, at Mændene skulle bede paa ethvert Sted, opløstende hellig. Hænder uden Brøde og Trætte.“ (1 Tim. 2, 8.)

Har du lagt Mærke til, hvor ofte Bibelenes Forfattere formaner os til Bøn? Paulus har mange Formaning. Han siger etsteds: Bed uden Afsladelse! Han mener naturligvis ikke, at en Kristen skal uafsladelig bede høit, udtale sin Trang og Nød for Gud i lydige Ord fra Morgen til Aften. Det er nødvendigt til visse Tider at have en særskilt Bønstund. Han mener naturligvis med hnt Udtryk, at vi uafbrudt skal leve i Guds Kjærlighed, og af Naadens Hjælp, have uafsladelig en Hjertes indre, skjulte, stille Samtale med Herren. Det kan ske midt under din daglige Dømt, under Kontorarbejdet, paa Værkstedet, i Kjøkkenet, under Børnenes Leg i Barnelammeret.

Paulus har høie Tanker om Bønnens Magt. Har du det? Kjender du dens erobrende Kraft? Al, vi er saa fløve, saa doxle. Men lad os da afrydde Dødsheden. Lad os bede om Bønnenens Mand. Vi maa ikke vente, men gjøre det straks.

Hør paa, hvad Apostelen siger: „Saa vil jeg da, at Mændene skulle bede paa ethvert Sted.“ Paa ethvert Sted. Altsaa ikke bare i Guds Hus, men ogsaa — lad mig sige først og fremst — i Hjemmet.

En Kristens Hjem er en liden Helligdom for Herren. Her skal du, hvis du er Husfader, være Præst. Her har du din lille Menighed, for hvilken du skal bede og hvis Synd og Nød du skal frembære for Naadens Trone, søgende guddommelig Tilgivelse og Hjælp. Dit Huses Medlemmer skal du velsigne, idet du nedbeder alle gode og fuldkomne Gaver over dem allesammen. Selv velsignet af Herren er du ogsaa en Velsignelse for dem.

Denne prestelige Gjerning øver du særlig ved den fælles Husandagt. Holder du den? Al desværre, den forsvømmes i mange Huse i vor Tid. Vi taler ikke om de Berdsliggindendes Hjem. Hvor der ikke er Liv i Gud, der er alle Livets Bevægelser, Bønnens Bulskløg Men vi tænker paa de Troendes Hjem. Er der ikke mange Troende, som er forsvømmelige med Hensyn til Husandagten? O hvilken Glæde for Familielivet, for Troestilværet, hvis Husandagten forsvømmes! Det er slet ikke underligt, om der lyder stærke Klage-toner iblandt os om sløp Kristendom, om daarlige Moral, naar ikke Bønnens Røgt sølver sig daglig op fra Hjemmets Altar.

Er der ikke Trang nok tilføede for daglig Husandagt? Der er nok af Synd, af Forsømmelse. Der er altid Nød, som trykker, altid Sorger og Bekymringer, som angster. Snart Sygdom, snart surt Døden paa sin Bytte i vor Kjæres Kred. I dag er

du frisk, imorgen kan du være syg. Nylig hørte jeg om en Mand, der var frisk om Morgen, men før Aftenen kom, var han død! Tænk saa paa alle Guds Velsigninger i det aandelige og timelige. Er her ikke meget at bede om og meget at takke for?

Der er rig Velsignelse i Husandagten. Ved at blive i Kristus Ord bliver vi i Kristus og er i Sandhed hans Disciple (Joh. 8, 31.) Den fælles Familiebøn styrker Samsundet med Herren, hvor det er tilføede og drager Huses Medlemmer til Kristus og forener dem i Kjærligheden. Den skænker Kraft til Hverdagslivets Prøvelser og Fristelser, den bevarer fra mange Fald. Man har Følelse af Fred og Glæde, naar man gaar fra Familieandagten ud til Livets Opgaver. Har du søtt det? Og naar Sønnen eller Datteren en Dag rejser fra et saadant Bønnens Hjem, hvor Far og Mor nedbad Guds Velsignelse over Familien, da vil de aldrig nogensinde kunne glemme, hvad de saa og hørte i Hjemmet. Hvor mangen forvildet Søn, der en kortere eller længere Tid levede uden Gud, men atter vendte om fra sin onde Vej og blev et Guds Barn, har ikke siden paa sine Knæ takket Faderen i Himmelen for sin Faders og Moders Bønner!

Er det muligt, saa hold daglig Husandagt! Dagen er jo Livet i det smaa. Hver Dag tilhører Gud. Vil nogen berøve ham, hvad hans er? Jeg læste nylig en Uttring af Grev Pfeil. Han sagde: „Hvert Minut maa være hammet viet.“ Han mente vist, at alt vort Liv, al vor Sorg og Glæde, al vor Strid og vort Arbejde skal være viet ham, til hans Ære. Ja netop saa. Vi maa gjøre det til Regel at samle vore Kjære i Hjemmet til daglig Husandagt. Opsæt det ikke til Morgen-dagen. Den er uvis. Der vil vistnok komme mange Forhindringer. Det lykkes ikke kanste for mangen Husfader at holde Andagt om Morgen. Lad det da ske om Aftenen. Det gaar ikke, hvis vi ikke tager Tid dertil. O begynd og giv ikke tabt. Du har Tid nok til unyttigt Snat, Tid til Udspredelser, o saa tag ogsaa Tid til daglig Andagt.

For Bønnens Skyld bør den være kort. Men se endelig til, at der bliver Liv og Sandhed i Familieandagten, ikke en Formløg, en Hjælp, men en Lyft og Glæde. Bed om Naade dertil.

Læg nye Mærke til, hvad Paulus tilføder! Han siger: „Opløstende hellige Hænder.“ Den, som skal føde Andagten, naar hende Knefæst i den i Kristi Blod. Her maa gjøre som Israels Præster, der altid vattede sine Klæder, før de gik ind i Herrens Helligdom. „I hellige Brønde.“ Skal de Troende træde frem for Herren, de skal først sig Kristi Retsfærdighed og saa ledes komme frem for Faderen i Sønnens Børdighed. Naar de beder i Jesu Navn, er Bønshørelsen vis, o naar de lever i daglig Kærlighed fra alle

vedhængende Synder, i uafsladig Kamp mod Kjødets og Naadens Besmittelse, da har de Velsignelsen for at kunne bede for andre.

Endelig fører Apostelen til, at Sønnen skal se uden „Brøde og Trætte.“ Forstaar du ham? Han ved, at der er saa meget, der kan skille og splitte i Familielivet og i Brodersamsundet. Mange vanstelige Forholde i Livet, mange smaa Hverdagbegivenheder i Hjemmet medfører ofte Fristelser til Brøde og Trætte, til Hæftighed og Ukjærlighed. At holde Husandagt i sliig Sindstilstand er en Bederstygghed for Herren. Nei, vaag over dig selv, vær fagtmødig og omgængelig, vær hjærlig og venlig. Da bliver det godt under Andagten, da kommer Velsignelsen efter Familiebønnen.

Maatte da Herren aabne vore Øjne til at se Nødvendigheden og Velsignelsen af den fælles Husandagt! Har nogen forsømt den, da begynd straks. Der skal Nød til at begynde for mangen Husfader, men Vansteligheederne overvindes, dersom man beder Herren om Hjælp. (Den gode Hørde.)

„Disse Ord er gode.“

Missionær Wiley, der virker blandt Muhamedanerne i Nordafrika, skrev for et Par Aar siden følgende:

Jen liden By besøgte jeg Protestanterne, der er meget fattige, men gudfrygtige. Da jeg opholdt mig i et af Husene der, traadte en Araber ind, som var Høvding for en Landsby. Da jeg talte med ham om Jesus, sagde han: „Disse Ord er gode.“ og da han kunde læse, gav jeg ham et Nylestamente. Jeg maatte skrive op for ham mit Navn, saa at han bedre kunde erindre mig. „Kom og besøg min Landsby,“ sagde han. „Jeg vil bringe mange Folk sammen for at bede.“

„Disse Ord er gode.“ Ja, kjære Læser, dette Ord om Jesus Kristus, som hengav sit Liv for os i Døden, har altid en underfuld Magt til at drage Hjertene, samle Menneffene ind i Gudsriget. Se der staar Prædikanten klar ud og klar ind og prædiker Evangeliet. Det er Kristi Kjærlighed, som sængler, det er hans Livs Renhed og Kjærlighed, hans Døds Erfold og Dybd, hans Børdens Mildhed og Sagtmødighed, det er hans store Forsoningsoffer paa Korset, som vækker den høieste Opmærksomhed, vækker Frelsetrang og Tilbedelse. Verden, den fortabte, den syndende, tørstende, døende Verden, raaber om Frelse, om Offer, om Forsoning. Og naar der saa i Ordet forkyndes Forsoning, naar paa Evangeliet bringer Livets Vand og skulder Sjælens brændende Tørst, naar det giver den døende Seier og aabner Himmelporten, o, da blir der Jubel og Sang. Jesu Navnet er det skjønneste Navn i Verden. Det er Frelsernavnet for Synderne. O hvor salig den Synder er, som tror paa dette Navn, som amsammer Synderes Frelser! Han bliver aldrig træt af at

høre om Jesus.

O det søde Jesu Navn!
O det Navn foruden Lige,
O mit søde Himmerige,
O min Sjæles Redningshavn!
O mit Hjertes Lyft og Vængsel,
O min søde Himmelskat,
O min Glæde i al Trængsel,
O mit Liv i Dødens Nat!

Fritänkerens Bøddemaal.

En ung Mand ved Navn Thorp, som senere blev en kraftig Fortryder af det samme Evangelium, som han begyndte med at haane og spotte, var en fræk Spotter. Da han var i Besiddelse af et usædvanligt Eterabesfælsalent, forstyrrede han ikke alene Prædikanternes Taler, men latterliggjorde dem ogsaa i sine Drillebrødre og Skuespilleres Selskab.

Ved en saadan Anledning indgik han og tre af hans Kammerater et Bøddemaal om, hvem af dem, der bedst kunde efterabe og latterliggjøre en bekendt Prædikant. Den ene efter den anden fulde aabne Bibelen paa Lyfte og Fromme og saa paa staaende Job holde en Tale over det første Vers, de fik Die paa, hvorefter Tilhørerne skulde afgjøre, hvem Prisen tilkom.

Thorps tre Konkurrenter gjorde hver sit bedste med altsyns ugubelige Løier og Narrestreger. Turen kom til ham. Bortset var deres Talerstol, og idet han vilde stige op paa det, raabte han i Seiersvisshed: „Jeg skal gjøre det bedste af eder alle! De rakte ham Bibelen, og da han aabnede den, ledede Guds usynlige Finger hans Øie saaledes, at det første Blik faldt paa følgende Vers i Lukas's 13de Kapitel.

„Dersom I ikke omvender eder, skal I alle ligevist omkomme.“

Han læste Ordene, men i samme Øieblik, som han havde udtalt den, begyndte han at forstaa og søle Bægten af dem. Naadens Sværd i dette Striksted gennemførte hans Hjerte som et Byn. Han grebes af en pludselig Overbevisning om sin egen Skyld som en Synder for Gud, og hans Samvittighed vasktes paa en rystende Naade. Den Gjengjældelses Straffedom, hvorom hint Sted taler, sølte han sig selv undergivet; dens Rådler stræde ham imøde; og ud af deane pludselige og overvældende Følelse begyndte han at prædike. Hans Glød og Begeistring øgedes efterhvert, som han fortsatte, medans Tilhørernes Mærke og dybe Kysselse igjen virkede tilbage paa hans eget Sind og Ordene Nød fra hans Læber saa stærke og brændende og med saadan Tid og Kraft og i saadant træffende og fløende Sprog, at det, som han siden efter erklærede, syntes ham, som om Hæret reiste sig paa hans Hoved af Stræk over det forfærdelige i dem. Alligevel var der ingen, som afbrød ham; thi alle sølte og forlod af det gribende i hans Optreden, hvilken overvældende Naad og Følelse, der beherskede ham; og skønt deres Forbauselse lidt efter lidt vøg Pladsen

or deres Harm, sad de dog alle som fastnagiede, lyttende og stirrende p ham. Og da han var særbig, raadebe en dyb Stillehed i den hele Kreds — ikke et eneste Ord blev talt angaaende Bæddemaalet.

Thorp forlod velskikkelig Selskabet uden at mæle et Ord mere og vendte aldrig mere tilbage did. Efter en Periode af den haardeste Kamp og dybeste Sjæleløb kom han derimod omfærd frem til Evangeliets fulde Bys og Klarhed og blev tilfids en af bets Raades kraftigste Forskyndere.

6. Keiserfamilie.

Tysklands nuværende Keiser, Wilhelm II, har som et af de bedste Arbejdsstykker efter sin berømte Bedstefader hans gamle, meget brugte Bynnebog liggende ved sin Sengs Hovedpude, for at han kan bruge den Morgen og Aften. Han, Sønnensøn, bruger den ogsaa meget, siger Presten Rømhjeld. Det er ogsaa bekjendt, at Keiserinden har været en flittig Bedende ligesom Ungdommen af. En af hendes Dablingsfange er:

Sad mig gaa, lad mig gaa,
At jeg Jesus sive maa!
O, min Sjæl den længes, længes
Ikke mere her at stænges,
Men for Tronen salig staa.

Det er en fast Regel i Keiserhuset, at Kammerjeneren træder paa en bestemt Tid ind i Keiserindens Værelse for at kalde hende ind til Aftenandagten. Der medes da, at Prinsesse venter paa sin Moder til Bønner. Hvem der end maatte være tilstede, Keiserinden lader ikke nogen berøbe hende den Høne Moderret og hellige Moderpligt at bede med sine Børn. Hvad der sker om Aftenen, bliver heller ikke forsynet om Morgenen. „Aftenbetegnelse og Morgendbetegnelse — Guds Betegnelse paa alle Veie!“

Hvilket Hønt Træl ved en Nutidens Keiserfamilie! Hvilket alvorligt Forbillede for alle Forældre, Høitilbede som lavstillede! Denne høie Familie, som har sultet op af al Jordens Herlighed, Magt og Væ, søger Trang til at bede til Herrerens Herre og Kongernes Konge! Et særgeligt Tegn, ja ret et Dødens Tegn er det, om nogen af os, om nogen af dette Blads Læsere ikke søger denne Trang og ikke gjør det som Regel at bede flittigt. Kjære, beder om Bønnens Land!

Den store Sjælelæge blandt de Spedalske.

Blandt de Spedalske i Indien har der i lange Tider været drevet Missionsvirksomhed. I 1864 begyndte der en Vækkelse blandt dem i Almora i Nordindien. Henimod 100 høbtes i Løbet af et Par Aar. En af disse heb Masuva. Da han for et Par Aar siden var syg, sagde han: „Jeg tror Frelseren nu kommer for at aabne Himmels Porte for mig og Rjænte mig et rensset Legeme, ligesom han allerede har givet mig en rensset Sjæl.“ Imidlertid blev han dog atter rast.

En Spedalsk i Indien, hvem Sygdommen havde gjort ganske uskendelig, sagde til en af dem, som ynkede ham: „Nei, nei, min Herre, ikke saaledes! Gud er meget god imod mig, I de sidste 19 Aar har jeg troet paa Kristus og derfor ikke kjendt Smerte hverken i Legeme eller Aand.“

En liden Spedalsk Pige i Almora var glad og fornøiet og sagde: „Jeg er en siakels Spedalsk Pige; men Jesus har har elsket mig, og jeg vil elske ham gjen.“

Ofte kan der forekomme rent underlige Scener. Saaledes sad engang en Spedalsk, som havde mistet sine Hænder, og læste i sin Bibel. Da han kom til Enden af Bladet, kunde han ikke blade om. Han blinkede derfor til en anden, der ogsaa var uden Hænder, men havde gode Fødder. Denne løb da hen til en, som havde gode Hænder, men ingen brugbare Fødder, og bar ham paa Ryggen hen til Bibelen, og han bladede den da om for ham, som læste

For saadanne elendige er Missionen, der bringer dem baade hjærlig Pleie og Guds Ords Trøst, en dobbelt Velsignelse.

Nærlynt og Langlynt.

For naturlige Dine at være i Besiddelse af disse to Egenheder paa samme Tid, gaar vel ikke godt an, men det gaar godt an for Aandens eller Sindets Dine. Og det er nemlig Dine at lemme ud for. Der gives Folk, som besidder et sandt Ørneblis paa samme Tid, som de neppe kan se sin egen Skygge. Sit Karpe Blil bruger de, naar de ser paa Næsten, og sit dunkle Syn, naar de ser paa sig. Paa uberegnelig lang Afstand er de istand til at opdage endog smaa Feil og „Skjæver“ i sin „Broders Die.“ I sær er deres Blil umaadeligt skarpt naar det gjælder Folk, som de tror sig fornærmel eller forurettet af. Da ser de undertiden saa langt, at de bliver var Feil og Synder hos Næsten, hvor ingen er. Og saa er der ogsaa det mærkelige ved disse Folk, at de hverken har Riigt eller No, sjørend de saa andre til at se alt det Stygge hos Næsten, som de selv ser. God Tid har de ogsaa til at give sig af med andres Affærer, og saa glade og lette i Sindet som de kan blive, naar de faar se og tale om Andres Feil og Strøbeligheder.

Derimod er disse samme Folk svært nærlynte, naar det gjælder at se sine egne Knoder. De kan snuble over store „Skjæver“ lige udenfor sin egen Dør uden at se dem. Og drifter nogen sig til at gjøre dem opmærksom derpaa, olive de vrede i Su og kan ikke vide, hvad Andre har med at stille sin Ræse i Folks Affærer, de burde „først seie for sin egen Dør.“ Da er Verden utaknemlig og fuld af Sladder, og onde Menestter. „Hvi ser du Skjæven, som er i din Broders Die, men Hjelken i dit eget Die bliver du ikke var?“ *

Hjemve.

Keiser Rudolph II, som døde i 1612, var en Tid i Spanien, hvor han blev opdraget, Hans Fader havde sendt ham did i Unglingealderer. Da han i nævnte Aar nærmede sig sin Dødsstund, spurgte hans Raad ham, om han længedes efter Hjemreisen. Han svarede med det første Vers af Sangen: „Jeg ved et bedre Liv“, og tilføiede derpaa „Kjære Herre, da jeg i min Ungdom var i Spanien og min Fader sendte mig det Bud, at jeg skulde komme hjem til mit jordiske Fædreland, da kunde jeg ikke sove om Natten for bare Glæde. Hvor meget mere maa jeg da ikke nu glæde mig, naar min himmelske Fader kalder mig til det evige Faderhus, som hans Søn har beredt mig ved sit hellige Blod!“

Ulyheder.

Dampskibet „City of Topeka“ afgik den 10de Marts fra Port Townsend til Astoria med 253 Passagerer ombord og fuldblasket med Varer. Paa den Tur tjener Skibet \$5000, ikke iberegnet, hvad det vil tjene paa Hjemturen, saa Reberne taber intet ved at tage Passagererne billig.

Papirfabriken i Everett skal efter Forskyndende udvides betydelig; nyt Maskineri skal indlægges og en ny Fremgangsmaade henlytes, der leverer bedre Varer og forringer de nuværende Driftsomkostninger.

„Puget Sound Lumberman“ oplyser i sit sidste No., at der ifjor blev bygget her i Staten 36 nye Sagbrug, 37 Tagspaafabriker, 5 Høvolier, 6 Kassefabriker og 1 Trævarefabrik til et samlet Værdi af 2 Millioner Dollars.

Søndag den 3dje Marts indførtes Past. Smedal i Bergen Menighed, Roland, Ja. af Past. S. J. Strand.

Boghandler Thomas Baker i London, gennem hvem vore teologiske Studenter i Robbinsdale, har forskaffet sig en hel Del Bøger, har givet dem £5, altsaa 25 Doll. Han slutter et venligt Brev til en af dem med disse Ord: „*Hopeing that some of your rich Western friends will rally round you, and that the Seminary will arise rejuvenated like a Phoenix from its own ashes, I am*“ etc.

Past. S. Haakonson, tidligere af Eau Claire, Wis., i de senere Aar Prest i Risør, har for ikke ret længe siden mistet sin Hustru. Hun har i mange Aar været syg. Past. Haakonson selv har i et Par Aar ikke kunnet tale offentlig paa Grund af et Halsonde, saa han sandsynligvis maa nedlægge sit Embede. Past. Haakonsons mange Venner mindes med inderlig Deltagelse ham og hans Arbejde blandt os og ønsker, at Herren maa være hans Trøst i de tunge Tider.

Parkland.

Fleere af Gutterne ved Skolen ere reiste hjem for at tage fat paa Baaraaneren og andet Arbejde. Dette var jo ogsaa venteligt, kun er det at beklage, at de ikke kan oppebie Terminens Slutning, den 9de April.

Vaarterminen begynder den 16de April.

En ubibelsk Optælling.

Optællingen eller den nye Angivelse af, hvem der ere omvendte og hvem ikke, ligesom det her tillands navnlig ved Opvækkelsesforsamlingerne bliver drevet, er ubibelsk og syndig; thi der kommer man sædvanlig efter Ord og ikke efter Gjemninger (end mindre efter Tro) og almindelig overser man de Stille i Landet (Ps. 83, 4.), de bedste, hvis Liv er skjult med Christo i Gud (Col. 3, 3.), medens de, som prale med deres Gran af Christendom eller gode Følelse, blive hævede til Skyerne.

En Høsttraale paa Veien.

Dnsdags Aften den 13de Marts samledes et lidet Selskab hos Past. N. Christensen, og da jeg antager, at det vil interessere Bladets Læsere, vil jeg fortælle lidt derom.

Gjæsterne vare: Pastorerne Harsfald, Varsen og Sperati samt Mr. O. D. Balkum med sine Hustruer, ligeledes Prof. Brandvig og Past. Ballestad. De indbød sig selv til Selskabet, og dog synes de slet ikke at være ubekomne. Det var nemlig et „Surprise Party.“

Anledningen hertil var, at nævnte Dag var Past. Christensens Fødselsdag. Som flere rimeligvis kjender til, har Christensen i lang Tid været sygelig. Sygdommen har sit Sæde i Mandbrætsorganerne, især i Halsen, saa at han nu i et Aars Tid ikke har kunnet tale ordentlig, men kun hvisle. Imidlertid har han, som det synes, mange Venner baade i Øst og Vest, især blandt Presterne, baade dem, som kjendte ham fra Skoledagene, og andre, som siden har lært ham at kjende. Disse havde nu i al Stillehed sat sig i Bevægelse for at give sin strøbelige Broder et baandgribeligt Bevis paa sin Deltagelse, og det da, som kom tilsyne paa Aften.

Efter Alle havde udtalt sine Ulystninger; forklarede Past. Harsfald med nogle Ord Hensigten med deres Komme. Det var dem nemlig en Glæde at frembringe Ulystninger og en Gabe fra mange Venner som et Bevis paa, hvorledes Broderhjerterne slaar varmt sammen i Kjærlighed og Medfølelse, baade i Sorg og i Glæde. Det er ogsaa godt at opmuntre hverandre paa Veien til vort himmelske Hjem. Herrens Veie og Tanter ere langt høiere end vore, og for os synes de ikke altid skjærbige, og dog er de altid gode, altid vise. Kan vi ikke forstaa dette her i Livet, saa skal vi tro det her og vente at se Alt tydeligt hijsket.

Past. Harsfald overakte derpaa Christensen en Konvolut, som indeholdt over \$100 indsamlet paa ovenfor antydede Maade. Dernæst talte Pastorerne Varsen og Ballestad og udtalte Væstet om, at Gratulanten endnu længe maatte saa arbejde i Kirkens Tjeneste, om det saa var Guds Vilje. Past. Ballestad frembar ogsaa Gilsener fra Prester i Østen. Past. Christensen sagde tilslut nogle Ord og talte for Gaven baade de nuværende Gjæster og ved dem alle Andre, som havde været med; og ønskede Alle Guds rige Velsignelse.

Hu begyndte der en lidlig Samtale mellem Herrerne om gamle Dage og Erindringer fra Skolelivet, medens Damerne dækkede Bordet med de medbragte gode Sager, som de om en liden Stund indbød os til at nyde.

Senere underholdt Prof. Sperati Selskabet en Stund med Musik, og saa Ristes man ad og gif fornøiet hver til sit Hjem.

Tak!

Af Ovenstaaende ser altsaa Læseren, hvad her er skeet.

Det maa derfor være mig tilladt gennem Herold paa mine og min Families Vegne at takke de mange Venner baade i Østen og Vesten, som paa en saadan Maade har lagt sin Kjærlighed og Medfølelse for mig for Dagen. Der er kun En, som kan gjengjælde Eder dette, men det har han lovet at gjøre, og sit Løfte glemmer han ikke. Hjertelig Tak til Eder alle! Guds Velsignelse hvile over Gaven baade for Giverne og dem, som modtager den! N. Christensen.

Til Skatteydere!

De, som har Skat at betale i Pierce Co. Wash, mærk sig følgende lille Notits fra County Kassieren.

"Delinquent and 5 per ct. added Apr. 1, 1895. Interest 20 per ct. per annum after Apr. 1, '95."

Her vil jeg gjentage og minde om det, som har staaet i hvert No. af Pacific Herald, at de, som indsender Penge Skatten bedes at opgive Lots, Blocks og Additions, og naar man sender B. D. Money Order at faa den betalbar i Tacoma, Wash — ikke Pacific, da Parkland ikke er Money Order Office. Slige Ordre maa sendes tilbage, og det er forbunden med Beskaffning og Bryderi.

Fornylig fik vi en Money Order fillet paa Parkland; vi sendte den tilbage og bad om en anden fillet paa Tacoma — saa fik vi En fillet paa Tacoma, California. Se efter, at Moneyordren er rigtig, før den sendes; man kan ikke stole ubetinget paa Postmestrene.

Send ikke Penge i registreret Brev! Du har ikke mere Betryggelse derved, end om Du sender dem i et almindeligt Brev. Vær Bengene borte, naar man intet igjen. Nogle siger, at man giver derved B. M. Anvisning til at stjæle.

En Mand her, fik et registreret Brev fra sine Folk i Winn. Det skulde indeholde \$25,00 (en 20 Dollarjæddel og en Femmer) Men da han aabnede Brevet, indeholdt det kun \$5,00, Tyvedaleren var borte. Han kunde jo ikke opspore, hvem der havde stjaalet den.

Beskrivelse af Oregon.

Oregon grænser mod Vest til det stille Hav, mod Syd til California og Nevada mod Ost til Idaho og mod Nord til Washington. Columbiafloden som paa en Strækning af 300 Mil danner Grænsen mellem Oregon og Washington er seilbar næsten hele denne Længde. De største Skibe kan gaa op til Portland, der ligger henved 100 Mil fra dens Munding.

Oregon er 350 Mil fra Ost til Vest og 275 fra Nord til Syd og indeholder 93.868 Square Mile Land, som bestaar af Dale, Bakker, Bjerge og Sletteland. Den store Cascade-Bjergkjæde gennemskærer Staten fra Nord til Syd omrent 110 Mil fra Havet. Der er ligeledes en Række af Bjerge langs med Kysten. Disse Bjerge rager op i Luften fra 4.000 til 6.000 Fod og er beboede med tyk Skov. Paa sine Steder strækker de sig helt ned til Kysten, men i Reglen er der meget godt Land mellem Bjergene og Kysten. Der er mange smaa Bække, som gennemskære prægtige Dale og løber ud i Havet. Cascadebjergene er betydelig højere end Pyrenæerne og har en Højde af fra 5 til 8 a 9000 Fod med Sne-pen Mount Hood paa 11.225 Fod over Havet og bedækket med evig Sne. Mount Hood har i sin Tid været et udsprudende Bjerg, ligesom hele Kysten er af vulkansk Oprindelse.

Mellem disse to Bjergkjæder ligger the Garden Spot of Oregon, nemlig de frugtbare Dale: Willamette, Umpqua og Rogue River. De to første er adskilte ved en kort og lav Bjergkjæde kaldet Callapooia Mountains. Det er let at forstå, at Landet mellem to

saadanne høje Bjergkjæder, naar det ellers er af god Kvalitet, maa være overmaade frugtbart, hvilket det da ogsaa er. Dalland er jo altid frugtbare end blot og bart Sletteland. Disse to Bjergkjæder staa jo som høje Mure og beskytter Dalene mod Storme baade fra Ost og Vest. Der er derfor kun liden Vind i vestre Oregon mod i Mellemstaterne og ingen skænderlig bratte Veirforandring er fra Kulde til Hede eller fra Hede til Kulde. Den Japansiske Strøm, som løber langs Kysten, tempererer Luften, saa Klimatet bliver jævnt og behageligt. Tag en almindelig Skolegeographi og læs om Oregon og du finder disse Ting at forholde sig saaledes.

Cascadebjergene staa ogsaa saa at sige Oregon i to Dele nemlig vestre og østre Oregon med helt forskjelligt Klima. Klimatet i østre Oregon er omkøstende, koldt om Vinteren og varmt om Sommeren. Østre Oregon er to Gange saa stor som vestre Oregon med Land af daarlige Kvalitet, naar undtages en Del i den nordre Ende.

Oregons Indtægtskilder er Agerdyrking af alle Slags, Frugtavl, Humle- og Tømmerdyrking, Fiskeri og Mineralier, som hver for sig nærmere skal blive behandlet senere.

En god Alderdom.

Vor Tid er uden Tvivl Opfindelsesernes Tid. Men endstjønt der er saa at sige utallige Opfindelser af alle Slags, er der dog endnu ingen Mand eller Kvinde, som har kunnet opfinde en Methode, hvorved vi kan sættes istand til at leve saalænge, vi ønsker. Den gamle Sandhed forbliver uforanderlig, at Mennesket maa dø, naar den ham udpegede Tid kommer, enten han er uforberedt og uvillig til at dø netop da eller ikke. Og disse Tanker, som ikke vel kan blive jagede paa Dør, er meget ubehagelige for Mange.

Men lad os nu se lidt paa nogle af de — Egenstaber, som hører til en god Alderdom. Hovedstyrken i en god Alderdom er Tro. Abraham, om hvem vi læser i Biblen, at han bød i en god Alderdom, er de „Troendes Fader.“ Apostelen Paulus var og er fremdeles et af de største Exempler paa Tro, som er nedtegnede for os. Styrken hos begge, som holdt dem oppe i den fremfærdne Alder, vor Troen. ved Troen vedligeholdte de Bivets Strøm, saa den kunde bringe væk fra dem alt Skadeligt. Ved Troen eiede de og holdt fast ved Frelseren og al hans Gjerning indtil Enden. Abraham og Paulus „troede Gud.“ Det var og er endnu Hovedegenskaben ved en god Alderdom.

Men en anden Egenstabs ved en god Alderdom er Fjhuksomheden af et vel brugt Liv bag sig. Fjhuksomheden har en stor Gjerning at udføre, naar Alderdommen kommer. Den er ligesom en Forsøger for Dommebag og bringer den gamle Mand til at gaa tilbage med en mærkelig Nysigtighed. Den tager ham tilbage lige til hans første Barndomsdage med magnetisk Kraft og leder ham over Livets Stier, og Scener, som han storde var forglemt, indtil hele Livets Bog ligger aaben for ham og hver eneste Linie læst i igjen, som samvittighedsfuldt er medtegnet. Den ne Bog, kan vi sige, er en af „Bøgerne,“ som „skal blive aabnet.“ — Ja den er allerede aabnet. Det er Sjælen, som forbereder sig for Dommen.

Gud hjælpe os alle til at lægge en god Dei bag os for Alderdommen at gaa tilbage paa!

Hvis vi nu betragter denne Sag i Guds Ords Lys, vil vi komme til det Resultat, at den eneste ønskelige Alderdom er den kristelige Alderdom. Denne Alderdom bliver af Gud selv i Hjerte og Sind gjort sød, stærk, virksom, lykkelig og fuld af Haab. Vi trænger en, som vi ikke kan tabe, en, som kan over alle vore Tab i uomtvistelig Vind og ellers vil Alderdommen komme i Graven, som en sunkende Tigger. Den almægtige Gud er den eneste, som Troen kan sætte sig til naar Hjertet er brudt ved Tabet af alt Andet. En god Alderdom er en saadan, i hvilken Jesu Kristi Blod har afvasket al Synd, og Haabets Ankerlo har sættet sig i hans Korjættelser. O, mine Venner! endnu nogle Aarsdag og lidt mere Sp over dit udslidte Skib og mange af eder vil være hjemme. Den himmelske Strandbred er saa nær sigte, at den anden Verdens Frugter er næsten indenfor Rækkevidde. Haabets Engel svæver over den troende Oldings Hoved særdig til at bringe Sjælen til sin himmelske Bolig. O Gud, giv os alle en saadan god Alderdom?

En alvorlig Tanke.

Mange af os har maaske aldrig tænkt over, hvor mange Søndage vi har haft i vort Liv. Hver 7de Dag har vi en Søndag, det vil sige: hvert 7de Aar har vi haft et helt Aar af Søndage. Dette bliver ved 21-Aars Alder tre Aar af Søndage, og ved 35-Aars Alder fem Aar af Søndage. Et syttiaarigt Menneske har haft ti hele Aar af Søndage.

Hvorledes har vi da anvendt disse Raadefrage? Hvilken aandelig Vækst har disse paa enhver af os faldende Søndagsaar bragt os? Denne Tanke er vel stillet til at ydmyge os. Hvor mange Søndage skal engang for Herrens Dom anlage os, fordi vi ikke med større Trofast og Fliid benyttede disse til Gud og hans Tjeneste i de Dage, denne Syvendede af vort Liv, brugte dem til Velsignelse for os og vor Ræste! Hvor mange Søndage skal ei anlage os, fordi de blev vanhelligede og misbrugte og til Skade istedenfor til Gavn!

Lad os alvorlig betænke dette!

Herren alene ved, hvor mange Søndage vi har tilbage! Kanste vi endnu skal faa Aar af Søndage, kanste blot Dage, Uger, Maaneder — ja Gud alene ved det! Men lad os bede ham hjælpe os, at vi maa bruge ret de faa eller mange, vi har igjen! B. og S. T.

Bøn i Kammeret og for Folk.

Bøn i Kammeret, paa et stille ensomt Sted, hvor Gud alene ser og hører, er udtryksfuld befalet i Skriften (Matth. 6, 6.) Den offentlige Bøn for Folk forat blive seet og hørt af dem og forat aflægge en Bøjerelse for dem eller bevise sin Omvendelse, er ikke befalet (men forbudt) Matth. 6, 5. Ved from Bandel, ikke ved fromme Ord alene, skulle vi bevidne for Menneskene, at vi ere Kristne. 1 Petr. 2, 12. Ebr. 13, 18.

En Mikodämnusfjal.

En sachsig Provinsvindsby Iaa for en Del Aar siden en from, kristeligfindet Mand svært syg. Han har to Søgere, en jødisk og en kristen. Da en Operation blev nødvendig, forlangte den kristne Huslæge, at hans jødiske Kollega, en meget dygtig Kirurg, skulde være med. Med sin Hjerte, efter levende Indsigelse gik Søge ind paa at hente Jøden. Da han kom ind, reiste den Syge sig i Sengen og sagde ham: „Dr. Doctor, jeg har lidt Bud efter Dem, stjønt De er en iende af Jesus, min Frelser; det er min Blig jørst og fremst at vidne for Dem, at der ikke er Frelse i nogen Anden, der er heller intet andet Navn Menneskene givet, i hvilket det bør dem at vorde frelst — saa, nu kan De skjære.“

Da traf Søgen et Nigteamente frem af sin Brykflomme og sagde til den Syge: „Min Ven, vi staaer hinanden ganske nærmere, end De tror.“ Det var en søgende Jøde, en Mikodemus, med et Hjerte fuldt af Bængsel efter Frelse,

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa „Pacific Herald“ og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Besønning et Aars fri Undervisning ved Skolen, ligeledes skal enhver, som er 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Besønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Der næst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa fuldt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge Jæller skænke de paa denne Maade vandne Rettigheder til hvem de vil.

Betalt for Herald.

Ole Nelson.....	50
Anton Jørfson.....	50
T. Røstlerud.....	50
Albert Olsen.....	50
John Guldbrandson.....	50
Maren Sonstegaard.....	50
Bertrude R. Sevre.....	50
M. Haldorson.....	50
S. Fenne.....	50
Thomas Hanson.....	50
Kolben Erdahl.....	50
M. T. Omli.....	50
Mrs. Bizzie Westlund.....	50
John B. Nelson.....	50
Knut Staar.....	50
J. E. Morrison.....	50
E. G. Jellum.....	50
J. M. Scarfeth.....	50
Ole Aklafsen.....	50
Gjertrud R. Olsen.....	50

Rev. A. D. Dolber 75
 John Nilfen 50
 Jnger H. Opstver 1.00
 Knut G. Oestruud 50
 Marie Henriksen 50
 Parkland, Wash. 18 Mars. 1895.
 T. Larsen, Kasserer.

Pac. Lutheran University.

Denne Skole tilbyder Disiplin af begge Kjønn Undervisning i fire Kursuser: „Normal“, „Business“, „Literary“ og „Scientific“ samt Shorthand og Typewriting, Musik og Sang.

Jngen bestemte Forkursuser kræves for Optagelse. Hver kan vælge sine Fag.

Skolepenge \$1. Kost og Logis fra \$2.25 til \$3. om Ugen. For Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting betales særskilt.

I den nord-engliske Religions-skoleafdeling betales i Skolepenge og for Bærelse 45 Cts. pr. Uge, Kostpenge for Børn indtil 12 Aar \$1.25, og for Børn over 12 Aar \$1.50 pr. Uge.

Bygningen opvarmes med Damp og oplyses med Electricitet og er vel forsynet med Badeværelser og andre Behovsmæssigheder.

Skolen holder Eleverne med Sengeplader, Madrasser, Pulle og Stole.

For nærmere Underretning henvende man sig til

Rev. B. Garstad.

Parkland, Pierce Co., Washington.

Fred L. Larne.

„The Adjuster.“

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udbalg af Jewellery, solid og plated Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma Ave.

Tacoma Wash.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Fleere Farme er til Salgs paa meget rimelige Billaar omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

Prisen er fra \$10 opover til \$100 pr. Acre.

En Del af Landet er bevoget med Skog og en Del er opdyrket Lavland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Banket er vel sikket, for Kreaturov, og et Meier i Landet drives med Fordel.

Der er flere Huse og flere store Udhuse med Løkkehus for Humle, Høprekse Humleprekse og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

Cow Butter Store

1534, Pacific Avenue.

Smør, Mælk, Ost, hermetisk nedlagte Sager osv.

Priserne ere rimelige.

Borere ere, hvad de udgives for at være.

Stol paa Jesus.

En Løge, der tilfaldt en alvorlig Troende, havde længe ønsket at komme til Bished, om han selv havde Fred med Gud, Guds Aand havde faaet overbevise ham om hans Synd og Trang, og nu bigede han efter at befri sig, „hin Fred, som Verden ikke kan give.“

Da han nu engang besøgte sin troende Patient, sagde han til ham: „Jeg vilde saa gjerne bede Dem forklare mig, hvorledes det hænger sammen med dette at blive troende og lykkelig, — ja, jeg mener, hvad forsaar De ved Tro paa Jesus, og hvorledes skal jeg finde det, der alene kan bringe mig Fred?“

Patienten svarede: „Doktor, da jeg fandt mig syg og hjælpeløs, forstod jeg, at jeg intet kunde gjøre, og derfor tilfaldte jeg Dem, — jeg stolede paa Dem. Det er just dette, enhver Synder maa gjøre, bødterdig stole paa den Herre Jesus.“

Dokteren blev meget forbauset over dette Svar, ja, det var, som et helt nyt Lys oprandt i hans syndbetungede Sjæl. „Er det det Hele? — vi skal blot bødterdig og bønfuld stole paa den Herre Jesus! Ja! nu forstaar jeg det, saa klart, som jeg aldrig før har forstaet det. Han har gjort alt i vort Sted. Ja! Jesus sagde paa Korset: „Det er fuldbragt,“ og: „Den, som tror paa ham, skal ikke fortales, men have et evigt Liv.“ Og Dokteren forlod Sygeværket som en lykkelig Mand, — lykkelig i Forvisningen om, at ogsaa hans Synder var afstoede i Sammet's Bled.

Beholder du fremmed Eiendom?

En Bonde folgte en Ko og til ved en Feiltagelse af Kjøbereren en Daler for meget, men mærkede det først, da han var kommen hjem igjen. „Den Daler maa jeg bringe tilbage til sin rette Eiermand; den tilhører ikke mig“, sagde han til sin Kone, men hun gav ham dog at forstaa, at de ret vel kunde beholde denne Daler.

„Kone“, sagde Manden, „betænk din Sambittighed; har du glemt, hvad Bibel og Katekisme lærer? Du pleier ellers at give gode Raad, men denne Gang er det et slemt Raad; thi man maa adlyde Gud og lade Næsten beholde sit!“

Jngen skal forurette eller bedrage sin Broder i nogen Sag; thi Herren er Hæver over alt, jaabant. (1 Thef. 4, 6.)

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny Oversættelse Guldsnit Skindbind 9x6—\$2.75
 „ „ „ „ „ „ „ „ 9x6—\$3.00
 Bommibler „ „ „ med Omslag \$1.60
 „ „ „ „ uden „ \$1.35
 Nytestamenter „ „ „ \$0.75
 Synodens Solmebøger \$0.65
 Landblad med eller uden Text i stort Udbalg fra 50 Cts til \$1.30.
 Forskjellige Bøger af Pastor Juncke pr. Stk. 75 Cts.
 Synodens Bibelhistorie 25 Cts, Forklaring 25 Cts,
 Katekismus 15 Cts.
 Billed A. B. C. 15 Cts.

Tacoma Tidende, Tacoma Wn.

Lutherans in All Lands

er en Bog indholdende mange værdifulde Oplysninger om den lutheriske Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Skoler og Barmhjertighedsanstalter. Overalt modtages den med Glæde og roses af alle.

Denne Bog kan faaes ved at indsende til undertegnede \$2.75 for den billigste eller \$3.75 for næstbedste eller \$4.50 for bedste Indbinding. Agenter ønskes overalt og faar gode Billaar. Man henvende sig til

B. Garstad
 Parkland, Pierce Co. Wash.

Skandinavian American Bank.

1539 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital \$100,000
 J. G. Johnson, President
 E. Steinbach, Vice President
 D. C. Smatvold, Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindsamlinger.

Kjøber og sælger Bøxer paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt „Money Orders“ paa alle Postkontorer i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de norske transatlantiske, Dampfløis Linier.

Agenter for alt usolgt R. P. R. Land i Washington.

Skatteydere mærk!

De som ønsker, at vi skal betale Skatten paa Botter i Pierce Co. Wash., bedes mærke sig følgende:

1. Vi skal som før betale Skatten og sende Kvittering, naar man sender os 35 Cents pr. Lot.
2. Først omkring Midten af Jan. kan Skat for 1894

betales, og det vil ofte tage os flere Dage, før vi kan faa Kvittering fra Kassereren.

3. Money Orders gjøres betalbare i Tacoma—ikke i Parkland, da Parkland ikke er Money Order Office.

4. Sender man Postagestamps vil man behøve at sende 2cts eller 1ct's Stamp's.

5. Vær saa snil at give en tydelig og usvigtig Opgave af Lots, Blocks og Addition's.

6. Indsenderen bedes ogsaa at sæie sit Navn og fuld Adresse til Brevene, hvilket ogsaa forsvømmer undertiden.

7. Vi vil heller ikke i Aar tage Betaling for vort Arbejde, eller Godtgjørelse for de Udgifter, hvormed de mange Reiser til Tacoma ere forbundne i Anledning af Skattebetalingen, men vil lade det hele Overstud tilfalde Skolen, derfor vil vi være meget taknemmelige, om dette maatte blive ret stort!

Broderligt

Parkland, Wash. 10de Dec. 1894

T. Larsen

Præsternes Adresser i Pacific Distrikt.

L. E. Fosf, Stanwood, Snohomish Co. Wash.

Carl Hoel, Everett, Wash.

J. J. Rvam, 1638, Twelfth Street, Seattle Wash.

B. Garstad, Parkland, Pierce Co, Wash.

T. Larsen, Parkland, Pierce Co, Wash.

Carlo A. Sperati, Parkland, Pierce Co. Wash.

R. Christensen, Parkland, Pierce Co. Wash.

E. Ballestad, 1615, L. Street, Tacoma Wash.

L. Nissen, Cathlamet, Wabliakum Co., Wash.

L. Tønnesen, Cor. E. Grant & 10th Str. Portland, Oregon.

R. Pedersen, Silberton, Marion Co, Oregon
 D. Ottersen, 702 Fifth Street, Eureka, California.

D. Grønsberg, 1631 Howard Str, San Francisco Cal.

J. L. B. Dietrichson 1371 Tenth Street Oakland, Cal.

J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno, California.

J. C. Møhl, Haywards. Momeda Co. Cal.

Metropolitan

— Savings — Bank. —

(Incorporeret 1887.)

Theaterbygningen Hjør't af 9 og C St.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 3.

Lordag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt kapital	\$100,000
P. J. Caesar.	President.
C. W. Enos.	V. President.
O. P. Selvig.	Cashier
P. D. Vanderbilt.	Ass't Cashier.

Directors.

Dowmer C. J. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
 G. F. Holmes, Theo. Gosmer, Geo. P. Eaton, P. J. Caesar, C. W. Enos,
 Jas. E. P. Johnson.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udlænes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Gko og Støvler

Til billigste Priser og af bedste Sort hos
 S. Olsen, 1109 Tacoma, Wn., Tacoma.
 Gaa og se dig ud, hvad du ønsker. „Red med de høje Priser,“ siger S. Olsen. Heraf anbefaler paa det bedste

Pacific Herald

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

udkommer hver Uge og koster

forudsat 50 Cents per Aar.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Besligninger, osv. sendes til Rev. T. Larsen, Parkland Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.